

Капуста Є. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Прийняття стратегічного рішення про інвестування інноваційної діяльності повинно ґрунтуватися на певних видах інвестицій за пріоритетними класифікаційними ознаками та враховувати особливості здійснення інноваційної діяльності. Для суб'єкту інвестування, тобто підприємства, важливим питанням, що вимагає вирішення, є визначення його привабливості та формування інвестиційних стратегій з урахуванням його привабливості.

Для об'єкта вкладання, тобто інвестиційного проекту, з метою впровадження, пріоритетним є інноваційний рівень, в залежності від якого інвестиційні стратегії будуть вирізнятися процесом здійснювання та методами інвестування.

Крім того, високий або середній рівень інноваційності інвестиційного проекту зумовить зміну його якісної ознаки, і проект із загального інвестиційного буде мати ознаку інноваційного інвестиційного проекту, що сприятиме підвищенню його привабливості, привабливості підприємства та активізації обох видів діяльності: інвестиційної та інноваційної у їх взаємозв'язку.

Традиційна думка науковців щодо інвестиційної привабливості підприємства [2], полягає в тому, що під цим поняттям розуміють сукупність характеристик його фінансово-господарської та управлінської діяльності, перспектив розвитку й впровадження інновацій та можливості залучення інвестиційних ресурсів.

Головною складовою для визначення доцільності інвестування в інновації є інноваційний рівень інвестиційних проектів. Проте така характеристика проекту застосовується достатньо рідко, є непоширеною, оскільки більшість дослідників аналізують економічну та інші види ефективності інвестиційних проектів [1] у відриві від його інноваційності, в той час як інноваційність зумовлює види ефективності та кількісні характеристики ефектів, які спроможний генерувати інвестиційний або інноваційний (в даному разі) проект.

Основними принципами оцінки інноваційного рівня інвестиційних проектів є їх відповідність завданням галузі, регіону, господарюючого суб'єкта. До найбільш загальних завдань можна віднести: встановлення пріоритетних напрямків розвитку науки і техніки; створення нововведень, оснований на принципах виробництва і переробки сировини та випуску товарної продукції, що має вищу конкурентоспроможність порівняно з імпортними аналогами [2].

Врахування як інвестиційної привабливості, так і інноваційного рівня інвестиційного проекту доцільно враховувати при формуванні інвестиційних стратегій інноваційної діяльності підприємства через технологію планування інноваційного розвитку підприємства на стратегічному рівні, яку запропоновано реалізовувати у такій послідовності:

- формування інформаційного забезпечення стратегічного планування інноваційного розвитку промислового підприємства;
- визначення цілей підприємства у сфері досягнення відповідного рівня інноваційного розвитку;
- аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища функціонування підприємства;
- обґрунтування інструментарію вибору стратегій досягнення інноваційного розвитку підприємства;
- формування альтернативних пакетів стратегій досягнення очікуваного рівня інноваційного розвитку підприємства;
- розроблення стратегічного плану досягнення інноваційного розвитку підприємства.

Список використаних джерел:

1. Кам'янська О. В. Визначення ефективності інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства / О. В. Кам'янська, Ю. М. Шкіль // Інвестиції: практика та досвід. – 2013. – №1. – С. 61–65.
2. Приказка С. І. Організаційно-економічні складові стимулювання інноваційної привабливості промислових підприємств в сучасних умовах / С. І. Приказка // Актуальні проблеми економіки. – 2013. – №1. – С. 93–97.

3. Колісник В. О. Перспективи розвитку інвестиційної діяльності в Україні / В. О. Колісник, І. В. Тімар // Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі». Т. 1. – Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – С. 117–120.
4. Гринько Т. В. Щодо інноваційного потенціалу як складової інноваційної активності підприємств / Т. В. Гринько // Економіст. – 2010. – № 2. – С. 15–16.
5. Гринько Т. В. Формирование механизма инновационного развития предприятия / Т. В. Гринько // Инвестиції: практика та досвід. – 2011. – № 7. – С. 18–22.
6. Бикова В. Г. Розвиток національної інноваційної системи в умовах глобалізації економічних процесів / В. Г. Бикова, А. Г. Буштрук // «Економіка і менеджмент – 2013: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку» : зб. наук. праць Міжнар. наук.-практ. конф. – Т. 6. Проблеми та перспективи інноваційного розвитку: держава, регіон, галузь, суб'єкт господарювання. – 24–25 квіт. 2014 року. – Дніпропетровськ : Видавець Біла К. О., 2014. – С. 20–22.

Касянова А. В., д. е. н. Колосов А. М.

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

(м. Старобільськ, Україна)

ФОРМУВАННЯ АДАПТАЦІЙНИХ МЕХАНІЗМІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРИ ЗМІНІ СЕРЕДОВИЩА ФУНКЦІОНУВАННЯ

Досвід діяльності організацій, що вимушені змінювати середовище функціонування (як це відбулося з організаціями, переміщеними з тимчасово неконтрольованої території України) доводить, що успішне управління ними потребує інноваційного підходу в частині пристосування до умов нового середовища. Аналіз діяльності таких організацій протягом більше трьох років, зокрема, освітніх закладів в Донбасі, показує, що в дійсності процес їхнього відновлення й розвитку є результатом подолання численних труднощів на основі поєднання зусиль самих закладів та їхніх засновників у напрямку створення єдиного адаптаційного механізму, якій поєднує організаційні, фінансові, соціальні, гуманітарні та інші аспекти управління.

Досліджувана проблема поки що не досить активно висвітлюється в наукових колах, але попереднє уявлення про проблематику формування адаптаційних механізмів тимчасово переміщених освітніх закладів складається під